

Úvodní prohlášení Jakuba Puchalského, na setkání s novináři u příležitosti nástupu do funkce generálního ředitele České televize.

Dobrý den, dámy a pánové, vítám vás na Kavčích horách.

Děkuji, že jste sem vážili cestu – mnozí z vás již podruhé v tomto týdnu. Dnes se však nebudeme probírat minulostí, ale především se zaměříme na budoucnost České televize.

Dnes ráno jsem převzal od svého předchůdce, pana Iva Mathé, příslušnou dokumentaci a nastoupil jsem do funkce. Setkání s vámi proto považuji za důležité jako nový generální ředitel České televize, kterému byla dána Radou ČT důvěra a zároveň nesmírná odpovědnost řídit tuto instituci po dobu příštích šesti let.

Chtěl bych se s vámi podělit o své představy a plány na celé toto období, ale také na období příštích několika týdnů a měsíců.

Už jsem se o tom zmínil i v rozhovorech pro tisk – a postavil jsem na tom svůj projekt, který obstál před Radou České televize – že hlavní důraz bych chtěl klást na kvalitní program vysílaný oběma kanály České televize. Základem tohoto projektu bylo jasné určení, uchopení a zásadní posílení veřejnoprávního charakteru této instituce, který podle mého názoru spočívá v přípravě kvalitních pořadů pro všechny vrstvy a skupiny obyvatel, pořadů všemožně podporujících růst vzdělanosti, kulturnosti, tolerance diváků a celkové posilování demokratických principů ve společnosti. Chci, aby Česká televize byla zdrojem přesných a objektivních informací, vyváženě reflektujícím různé zájmy a názory a usilujícím o sblížení těchto názorů.

O veřejnoprávnosti se často hovoří jako o protikladu komerčnosti a za jeden z hlavních hodnotících prvků tohoto rozdílu se považuje sledovanost. Jsem přesvědčen, že sledovanost nemá absolutní rozměr a že každý pořad by měl mít svůj okruh diváků. Považuji proto za velmi důležité, aby se mimo jiné jasně vymezila identita obou programů České televize, což, uznávám, je záležitost poněkud dlouhodobějšího charakteru. Mým úkolem bude rovněž zachovat poměr produkce takzvaného centra a regionálních studií.

Zřetelné vymezení podstaty programu jako základu veřejnoprávní televize obsahuje projekt, se kterým jsem se přihlásil do konkursu vyhlášeného Radou České televize. Dovolil bych si připomenout, že tyto programové pilíře jsou zpravodajství, publicistika, původní dramatická tvorba a pořady pro děti a mládež.

Mnohé své představy, například o zlepšení původní dramatické tvorby, dětských pořadů, vzdělávacích programů, vysílání pro menšiny apod. – jsem už několikrát rozebíral. Jsou v dimenzích úvah, plánů, strategie, nikoli konkrétních opatření. Ta jsou totiž něčím, co musím teprve vytvořit s týmem svých současných spolupracovníků tady, v České televizi.

Během příštích šesti měsíců bych chtěl tyto myšlenky s nimi prodiskutovat, abychom vytvořili pevný základ pro sestavení programového schématu České televize na rok 1999. V loňském roce ČT vypracovala své programové schéma pro rok letošní a na toto schéma je vázáno mnoho nejrůznějších záležitostí. Proto ne všechny avizované

změny lze očekávat již letos. Nebylo by to ani správné, abych se snažil všechno prosadit teď hned. Mám na to šest let a všechny tyto myšlenky musejí být prozkoumány a realizovány v praxi tady, na Kavčích horách, v brněnském a ostravském studiu. Mimo jiné, vyrobit například původní dramatický pořad trvá někdy i několik let, proto v tuto chvíli vlastně "zaděláváme" na Českou televizi po roce 2000, Českou televizi 21. století.

Co ale můžete očekávat v nejbližší době, je nepochybně změna ve zpravodajství České televize, které zvláště v roce volebním považuji za klíčové při plnění poslání veřejnoprávní televize. Tímto posláním je přispět k upevnění demokratických procesů a institucí v této zemi.

Není tajemstvím, že právě zlepšení zpravodajství považuji za jedno z klíčových měřítek úspěchu České televize už v letošním roce.

Mým cílem bude rovněž rozšiřovat nabídku původní dramatické tvorby a její tematické zaměření na současnost, orientovat se více než dosud na nízkorozpočtové projekty a v pořadech pro děti a mládež více dbát na rozlišení mezi jednotlivými věkovými kategoriemi a na citlivější vnímání znalostí a potřeb současného dětského diváka.

Zde se naskýtají dvě celkem přirozené otázky – kde na to všechno vzít a kdo to všechno bude dělat?

Strategii, jak zajistit větší objem finančních prostředků pro větší množství kvalitních pořadů a pro nové programy, vidím takto.

Jak všichni určitě víte, Česká televize má dva zdroje příjmů: koncesionářské poplatky a vlastní podnikatelskou činnost, do patří především reklama.

Vzhledem k tomu, že koncesionářské poplatky tvoří tři čtvrtiny příjmů České televize, zmíním se nejdříve o tomto problému:

- Tyto poplatky jsou sice zákonem stanoveny, ale zároveň jsou velmi obtížně vymahatelné. V této zemi přitom existuje obecně sdílený politický názor, že zvýšení poplatků v nejbližším roce nebude únosné. Nehodlám tedy o této věci diskutovat. Vidím však mnohem větší možnosti působení na diváka-koncesionáře tak, aby i on dostal svým povinností vyplývajícím ze zákona. Připravujeme proto intenzivní osvětovou a informační kampaň, ale především budeme chtít přesvědčit lidi u obrazovek pozitivní cestou. Aby vnímali to, co nabízíme, jako hodnotu, za niž stojí za to platit.
- Ve spolupráci se společnostmi IP prozkoumáme možnosti zásadního zlepšení využití existujícího jednoho procenta vysílacího času, který může Česká televize věnovat reklamě. Vidím zde poměrně velké rezervy a jako příklad mohu uvést využití tradičních atraktivních vysílacích časů při přenosech mezinárodních sportovních událostí.

K dosažení těchto finančních cílů ovšem budeme potřebovat čerstvé, neotřelé pohledy na celé hospodaření České televize. Jeho stavu se proto co nejdříve začne věnovat tým špičkových finančních odborníků, jehož úkolem bude situaci standardně a do hloubky analyzovat a na základě této analýzy najít rezervy a možnosti okamžitého zlepšení. Podotýkám, že to nebude žádná negativistická revize

hospodaření minulého vedení ČT, ale naopak konstruktivní analýza zaměřená do budoucnosti, na hledání efektivnějších cest využití existujících finančních prostředků. **Vážené dámy, vážení pánové!** Toto mé prohlášení není určeno pouze novinářům a čtenářům i divákům všech médií, ale – a to zejména – skupině lidí, která je pro mě v tuto chvíli mimořádně důležitá a na které stavím úspěch České televize. Jsou to všichni její zaměstnanci.

Tato organizace dnes zaměstnává přes 3000 pracovníků. Jedním z mých prvních, nejdůležitějších úkolů bude přiblížit tomuto týmu svou vizi a své představy. Vysvětlovat, diskutovat o této vizi a novou tvář České televize vytvořit společně právě s těmito lidmi.

Během posledních osmi týdnů nesmírně hektické práce jsem se sešel s velkým množstvím svých – dnes již současných – kolegů a vytvořil jsem si určitý obraz o lidech mnoha profesí zaměstnaných v České televizi. Jsem přesvědčen, že na spolupráci s nimi lze stavět.

Mým cílem je vytvořit v České televizi inspirativní prostředí, zlepšit komunikační kanály uvnitř celé instituce, dát lidem možnost podílet se na nezbytných organizačních změnách – a tedy nadchnout je pro nové, kreativní a smysluplné projekty. Počítám rovněž se zajímavým a intenzivním tréninkovým programem pro zaměstnance, který přispěje k tomu, že se v České televizi vytvoří aktivní dynamický tým lidí komunikujících mezi sebou a spolupracujících na společné věci.

Jsem si také vědom, že v České televizi před mým nástupem proběhlo mnoho různých fám, "zaručených" informací o tom, co se stane, kdo přijde, kdo odejde, které pořady se zruší, jaká reorganizace proběhne apod. Mohu všechny ujistit, že nejsem zastáncem efektních a samoúčelných radikálních řezů, "změn pro změnu".

Nebyl jsem však zvolen, abych současnou situaci zakonzervoval, proto změny – nutné změny – můžete očekávat. Nová tvář České televize se však bude rodit po široké diskusi v rámci celé organizace. Celý proces bude probíhat strategicky, citlivě, nenásilně a bude vždy mít na paměti jedno hlavní kritérium, podle něhož se bude uskutečňovat. Tím je kvalitní program v zájmu spokojeného diváka.

Několikrát jsem se zmínil o tom, že chci přivést do televize mladé lidi, vnést "mladou krev". Chtěl bych zde vysvětlit toto stanovisko často vykládané tak, že mi jde o jakési statistické snižování věkového průměru zaměstnanců ČT. Není tomu tak. Jde mi především o lidi, kteří jsou mladí svým myšlením, energií, kreativitou, přitom nerozhoduje, jestli je tomuto mladému člověku 20, 40 nebo 60 let. Takže - věk pro mě nerozhoduje. Lidé, kteří budou schopni nabídnout České televizi odpovídající přínos a kvalitu, budou mít vždy v tomto týmu své místo. V příštích letech nás čeká velké množství výzev, které nebudou ani tak ovlivněny tím, co chceme my v České televizi, ale spíše tím, co se odehrává kolem nás. Mám na mysli především razantní nástup nových technologií, který si před pár lety nikdo nedokázal představit. Toto všechno vytvoří kvalitativně nové podmínky, v nichž se bude Česká televize ucházet o pozornost a přízeň svých diváků, o přízeň občanů, a to nejen v konkurenci s komerčními televizemi, ale s mnoha novými, nastupujícími médii.

To se podaří, jen pokud vytvoříme instituci, která už svou samotnou tvůrčí a otevřenou atmosférou dokáže inspirovat, pozitivně ovlivňovat lidi uvnitř sebe sama – zejména když si uvědomíme, že se o to vlastně snaží směrem k miliónům diváků, k lidem, které podle svého nejlepšího vědomí a svědomí informuje, baví, ale také vzdělává a vychovává.

Domnívám se, že Česká televize zde musí uchovat svou tradiční důležitou roli jako instituce, která v této zemi nastavuje standard, znamená určitou normu, laťku kvalitního, demokratického a objektivního média reagujícího na události pohotově, aktuálně a také nezaujatě. Bude to však vyžadovat investice – investice do

nápaditých programů založených na mnohem hlubším průzkumu toho, co diváci v této zemi chtějí. Investice do techniky. A také v neposlední řadě investice do nezbytné změny vnitřní organizace, do výcviku, školení a zdokonalování zaměstnanců České televize.

Mnozí z nás, kdo jsme přišli do kontaktu s dosavadní podobou ČT (mám tím na mysli i svou vlastní zkušenost), totiž nemohli nezaznamenat jistou rigidnost, sešňerovanost určitých procesů uvnitř televize – a to bez ohledu na to, že tato instituce prošla poměrně rozsáhlou a hlubokou transformací. Nelze přehlédnout hradby mezi jednotlivými útvary, prvky zkostratělé struktury, překážky pro volný tok a výměnu myšlenek a informací. Kladu si za cíl vytvořit nesmírně tvůrčí prostředí a podmínky pro tvůrčí rozvoj tím, že odstráním tyto hradby a překážky a vytvořím flexibilní organizaci s jasnou pozicí a velmi čitelnou identitou na českém mediálním trhu. Pokud se nám v České televizi toto nepovede, její budoucnost jako kvalitního média bude vážně ohrožena. ČT – to nejsou jen kamery, vysílací studia, sklady kostýmů a dekorací. To jsou především lidé, jejich kvalifikace a jejich nápady, které se pak promítají do tvorby špičkových programů.

Ke změnám, které jste již měli možnost zaznamenat, patří změny v nejvyšším managementu České televize. Po zralé úvaze a diskusích se členy bývalého vedení ČT jsem se rozhodl provést personální změny a jmenovat na klíčové pozice nové odborníky. Ve svých tiskových materiálech máte konkrétní informace o těchto nových lidech.

Některá další jednání o těchto personálních otázkách ještě stále probíhají – o jejich výsledcích budete včas informováni.

Dovolil bych si v této souvislosti jednu osobní poznámku: Velmi pečlivě a důkladně jsem se zabýval a zabývám výběrem těchto lidí. Je pro mě nesmírně důležité, že sdílejí mou vizi veřejnoprávní televize a mají dostatečné schopnosti a kvality tuto vizi – každý na svém úseku – realizovat. Jsem rád, že dnes nastupuji na Kavčí hory s týmem nejbližších spolupracovníků, kterému věřím, na který spoléhám.

V příštích třech měsících se hodlám s vnitřní situací instituce, do jejíhož čela jsem byl zvolen, důkladně seznámit. Nepovažuji za možné pouštět se do jakýchkoli změn bez seriózního a odpovědného uvážení. A také si nemyslím, že se nový člověk ve vedení takové organizace má zabývat vyvracením nejrůznějších fám, a často i pomluv, o které bohužel v poslední době není nouze. Spekulace, hypotézy, co se na Kavčích horách změní, zdali to nové vedení zvládne atd. apod. nejsou vůbec pro tyto dny podstatné. Doufám, že je naprosto legitimní (a také férové) důsledně trvat na tom, abychom byli hodnoceni na základě dosažených výsledků - nikoli dopředu, podle úplně jiných úvah.

Vzhledem k tomu, že jsem veškerou dokumentaci vztahující se k jedné z největších institucí v zemi převzal před pouhými několika hodinami, považuji případné otázky, které míří příliš do konkrétna, za – v tuto chvíli - skutečně předčasné.

Předpokládám také, že se s Vámi – zástupci sdělovacích prostředků - budu v pravidelných intervalech setkávat i v budoucnu. Nicméně již nyní bych vás chtěl pozvat na příští výroční tiskovou konferenci, která se uskuteční 1. dubna 1999. To není April, ale zahájení jakési tradice setkávání na hodnotících tiskových konferencích, na kterých bychom si vždy popovídali o tom, co se nám za uplynulých 12 měsíců podařilo.

Vážené dámy, vážení pánové! Děkuji vám za pozornost.